HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לכבשתו והעני הואיל ונדחה ידחה אמר רב הונא בריה דרב יהושע [ט] שמע מינה תלת שמע מינה בעלי חיים נדחים [י] וקדושת דמים [יא] נדחה ודחוי מעיקרא הוי דחוי [יב] מתיב רב עוקבא בר חמא [יג] א המפריש נקבה לפסחו קודם הפסח תרעה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמיה פסח ילדה זכר ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו פסח [יד] ר"ש אומר הוא עצמו יקרב פסח ש"מ [טו] בעלי חיים אינם נדחים [טז] אמרי דבי רבי אושעיא כי [יז] אמרינן לרבנן דר"ש ס"ל בעלי חיים אינן נדחין [יח] והגרלה אינה מעכבת דתניא [יט] מת אחד מהן מביא חבירו שלא בהגרלה דברי ר"ש אלמא קסבר [כ] בעלי חיים אינן נידחין והגרלה אינה מעכבת [כא] אמר רב חסדא [כב] אין הקינין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מאי טעמא דרב חסדא דכתיב [1] ולקחה שתי תורים וגו' [2] ועשה הכהן וגו' או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן מיתיבי [3] ועשהו חטאת [כג] הגורל [כד] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת ואין כהן עושה חטאת [כה] שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שיקדש [כו] הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת קתני [כז] שם דומיא דגורל מה גורל לאו בלקיחה ולאו בעשייה אף השם נמי לאו בלקיחה ולאו בעשייה אמר [כח] רב ה"ק ומה במקום שלא קידש הגורל [כט] בלקיחת בעלים ובעשיית הכהן קידש השם אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן כאן שיקדש השם אי בלקיחה ושלא בעשייה אינו דין שיקדש השם אי בלקיחה אי בעשייה ת"ל ועשהו חטאת הגורל [ל] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת מיתיבי [לא] מטמא מקדש עני שהפריש מעות לקינו והעשיר [לב] (ואח"כ) אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו ואין מוסיף ומביא [חובתו] מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא בעשיר ולא היה לו לומר להקריבו דר' יוסי היא דאמר [לג] מוסיף מעות מביאו על דמי חטאת ומביא חובתו מהמה ודמי עולה ילכו לנדבה ואינו מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו דקבע לעולם: **קדושת דמים מדחה.** מסתברא דמקדיש בתמלה לדמים כמו זה שתמלאו לא קדם גלח לדמיו דהא עדיף הוא מדתמו קדושת דמים לעולם מקדושת מזבח. ו"ת גלח אין פדיון לדמים לעוף ס"מ היכא דנלקה להקריב בשעת ונתמצה אבל זה לא גלח עליו קדושת מזבח מעולה: **וש"מ דיחוי מעיקרא.** גלח נלקה מעולה [לד] לא גלח אל עליו קדושת מזבח מעולה ונלקה הוי ליחוי לעולם וכ"ש נלקה ונלקה פדיעה בו בכל דוכתא דשוב אינו שוב ונלקה: **קודם לפסח.** כדי שנקדש: **ילדה.** לפילו זכר ירעה למכמת קדושה לחויב בה: **שמע מינה.** מלר"ש: **מת אחד מהן.** משעירי יוה"כ מביא חבירו מן הסוס שלא בהגרלה ויקרב זה שנותר לס שלא בהגרלה בעלי חיים נדחין מע"ג [לה] למבד בן גילו ונלמה זה מוחר ונלמה ואין לימוי אלא בעלי חיים: **אין הקינין מתפרשות.** מי זה לעולה ומי זה למטמת: **אלא או בלקיחת בעלים.** מס נקח זה לשם עולה וזה לשם חטאת אין לכהן יכול לשנותה בשעת עשיית הקינן שאם לא פירשו הבעלים: **(ו) ד"ה אלא** מלי מקום: **(ז) ד"ה אלא** מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש למטמת ולקנו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר לכבשתו והעני הואיל ונדחה ידחה אמר רב הונא בריה דרב יהושע [ט] שמע מינה תלת שמע מינה בעלי חיים נדחים [י] וקדושת דמים [יא] נדחה ודחוי מעיקרא הוי דחוי [יב] מתיב רב עוקבא בר חמא [יג] א המפריש נקבה לפסחו קודם הפסח תרעה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמיה פסח ילדה זכר ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו פסח [יד] ר"ש אומר הוא עצמו יקרב פסח ש"מ [טו] בעלי חיים אינם נדחים [טז] אמרי דבי רבי אושעיא כי [יז] אמרינן לרבנן דר"ש ס"ל בעלי חיים אינן נדחין [יח] והגרלה אינה מעכבת דתניא [יט] מת אחד מהן מביא חבירו שלא בהגרלה דברי ר"ש אלמא קסבר [כ] בעלי חיים אינן נידחין והגרלה אינה מעכבת [כא] אמר רב חסדא [כב] אין הקינין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מאי טעמא דרב חסדא דכתיב [1] ולקחה שתי תורים וגו' [2] ועשה הכהן וגו' או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן מיתיבי [3] ועשהו חטאת [כג] הגורל [כד] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת ואין כהן עושה חטאת [כה] שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שיקדש [כו] הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת קתני [כז] שם דומיא דגורל מה גורל לאו בלקיחה ולאו בעשייה אף השם נמי לאו בלקיחה ולאו בעשייה אמר [כח] רב ה"ק ומה במקום שלא קידש הגורל [כט] בלקיחת בעלים ובעשיית הכהן קידש השם אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן כאן שיקדש השם אי בלקיחה ושלא בעשייה אינו דין שיקדש השם אי בלקיחה אי בעשייה ת"ל ועשהו חטאת הגורל [ל] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת מיתיבי [לא] מטמא מקדש עני שהפריש מעות לקינו והעשיר [לב] (ואח"כ) אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו ואין מוסיף ומביא [חובתו] מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא בעשיר ולא היה לו לומר להקריבו דר' יוסי היא דאמר [לג] מוסיף מעות מביאו על דמי חטאת ומביא חובתו מהמה ודמי עולה ילכו לנדבה ואינו מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו דקבע לעולם: **קדושת דמים מדחה.** מסתברא דמקדיש בתמלה לדמים כמו זה שתמלאו לא קדם גלח לדמיו דהא עדיף הוא מדתמו קדושת דמים לעולם מקדושת מזבח. ו"ת גלח אין פדיון לדמים לעוף ס"מ היכא דנלקה להקריב בשעת ונתמצה אבל זה לא גלח עליו קדושת מזבח מעולה: **וש"מ דיחוי מעיקרא.** גלח נלקה מעולה [לד] לא גלח אל עליו קדושת מזבח מעולה ונלקה הוי ליחוי לעולם וכ"ש נלקה ונלקה פדיעה בו בכל דוכתא דשוב אינו שוב ונלקה: **קודם לפסח.** כדי שנקדש: **ילדה.** לפילו זכר ירעה למכמת קדושה לחויב בה: **שמע מינה.** מלר"ש: **מת אחד מהן.** משעירי יוה"כ מביא חבירו מן הסוס שלא בהגרלה ויקרב זה שנותר לס שלא בהגרלה בעלי חיים נדחין מע"ג [לה] למבד בן גילו ונלמה זה מוחר ונלמה ואין לימוי אלא בעלי חיים: **אין הקינין מתפרשות.** מי זה לעולה ומי זה למטמת: **אלא או בלקיחת בעלים.** מס נקח זה לשם עולה וזה לשם חטאת אין לכהן יכול לשנותה בשעת עשיית הקינן שאם לא פירשו הבעלים: **(ו) ד"ה אלא** מלי מקום: **(ז) ד"ה אלא** מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש למטמת ולקנו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

מעות לקינו והעשיר [מ] (ואח"כ) אמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו ואין מוסיף ומביא [חובתו] מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא בעשיר ולא היה לו לומר להקריבו דר' יוסי היא דאמר [מא] מוסיף מעות מביאו על דמי חטאת ומביא חובתו מהמה ודמי עולה ילכו לנדבה ואינו מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו דקבע לעולם: **קדושת דמים מדחה.** מסתברא דמקדיש בתמלה לדמים כמו זה שתמלאו לא קדם גלח לדמיו דהא עדיף הוא מדתמו קדושת דמים לעולם מקדושת מזבח. ו"ת גלח אין פדיון לדמים לעוף ס"מ היכא דנלקה להקריב בשעת ונתמצה אבל זה לא גלח עליו קדושת מזבח מעולה: **וש"מ דיחוי מעיקרא.** גלח נלקה מעולה [מב] לא גלח אל עליו קדושת מזבח מעולה ונלקה הוי ליחוי לעולם וכ"ש נלקה ונלקה פדיעה בו בכל דוכתא דשוב אינו שוב ונלקה: **קודם לפסח.** כדי שנקדש: **ילדה.** לפילו זכר ירעה למכמת קדושה לחויב בה: **שמע מינה.** מלר"ש: **מת אחד מהן.** משעירי יוה"כ מביא חבירו מן הסוס שלא בהגרלה ויקרב זה שנותר לס שלא בהגרלה בעלי חיים נדחין מע"ג [מג] למבד בן גילו ונלמה זה מוחר ונלמה ואין לימוי אלא בעלי חיים: **אין הקינין מתפרשות.** מי זה לעולה ומי זה למטמת: **אלא או בלקיחת בעלים.** מס נקח זה לשם עולה וזה לשם חטאת אין לכהן יכול לשנותה בשעת עשיית הקינן שאם לא פירשו הבעלים: **(ו) ד"ה אלא** מלי מקום: **(ז) ד"ה אלא** מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש למטמת ולקנו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

[א] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: (י) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר לכבשתו והעני הואיל ונדחה ידחה אמר רב הונא בריה דרב יהושע [ט] שמע מינה תלת שמע מינה בעלי חיים נדחים [י] וקדושת דמים [יא] נדחה ודחוי מעיקרא הוי דחוי [יב] מתיב רב עוקבא בר חמא [יג] א המפריש נקבה לפסחו קודם הפסח תרעה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמיה פסח ילדה זכר ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו פסח [יד] ר"ש אומר הוא עצמו יקרב פסח ש"מ [טו] בעלי חיים אינם נדחים [טז] אמרי דבי רבי אושעיא כי [יז] אמרינן לרבנן דר"ש ס"ל בעלי חיים אינן נדחין [יח] והגרלה אינה מעכבת דתניא [יט] מת אחד מהן מביא חבירו שלא בהגרלה דברי ר"ש אלמא קסבר [כ] בעלי חיים אינן נידחין והגרלה אינה מעכבת [כא] אמר רב חסדא [כב] אין הקינין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מאי טעמא דרב חסדא דכתיב [1] ולקחה שתי תורים וגו' [2] ועשה הכהן וגו' או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן מיתיבי [3] ועשהו חטאת [כג] הגורל [כד] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת ואין כהן עושה חטאת [כה] שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שיקדש [כו] הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת קתני [כז] שם דומיא דגורל מה גורל לאו בלקיחה ולאו בעשייה אף השם נמי לאו בלקיחה ולאו בעשייה אמר [כח] רב ה"ק ומה במקום שלא קידש הגורל [כט] בלקיחת בעלים ובעשיית הכהן קידש השם אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן כאן שיקדש השם אי בלקיחה ושלא בעשייה אינו דין שיקדש השם אי בלקיחה אי בעשייה ת"ל ועשהו חטאת הגורל [ל] עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת מיתיבי [לא] מטמא מקדש עני שהפריש

הגהות הב"ח

תורה אור השלם

1. וְאִם לֹא תַמְצִא יָדָהּ דֵּי שֶׂה וְלֻקְחָה שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהֵרָה: ויקרא יב ח
2. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְיָ מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ: ויקרא טו ל
3. וְהִקְרִיב אֶחָדן אֶת הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לְיְיָ וְעָשָׂהוּ חַטָּאת: ויקרא טז ט
4. וְאֵת תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: ויקרא יד ב
5. וְאִם דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לְתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן: ויקרא יד כא
6. וְאִם כֶּבֶשׂ יְבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְּמִימָה יְבִיאֶנָּהּ: ויקרא ד לב
7. וְכִמְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֶן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן יוֹנָה אוֹ תֹר לְחַטָּאת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן: ויקרא יב ו
8. אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: ויקרא יט ג

שיטה מקובצת

[א] עיין בחדושין: [ב] דמים מדהה ודחוי אות נ' נמחק: [ג] [ד] עיין בחדושין: [ה] כי ס"א קאמר לרבנן ור"ש אות ד' נמחק: [ו] על תיבות והגרלה אינה מעכבת עד סוף ד"ה ומה במקום שלא קדש הגורל קידש וכו' עד ד"ה ומה במקום שלא קדש הגורל קידש וכו' למחקו: [ז] הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת: [ח] קתני שם. גליון אע"ג דהכא לא בקינין [איירי] מ"מ קים ליה דרב חסדא אמר מילתיה בשאר קרבנות דאין שייך בהם קביעות אלא בהפרשה או בעשיית כהן. מהרי"ו ז"ל: [ט] אמר רבה הכי קאמר: [י] הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת: [יא] והעשיר ואמר אלו: [יב] ומביא חובתו מדמי עולתו והא הכא דליכא לא לקיחה ולא עשיה וקתני מביא חובתו תימה לי מאי פריך לרב חסדא דאיהו קיינין קאמר דאין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן אבל בדמים לא קאמר. ס"א וי"ל דמשמע ליה דרב חסדא קאמר נמי למילתיה בכל הקרבנות דאין קביעות עליהן אלא בלקיחת הבעלים או בעשיית כהן ולכך פריך עלה א) מהא דהא מקרא קא יליף ולקחה שתי תורים ועשה הכהן אחד חטאת וקרא בקינין משתעי אבל יכול להקדיש בכל עת שירצה וצ"ע. הרא"ש ז"ל: [יג] חטאתו ואין מוסיף ומביא חובתו מדמי תיבת ולא ל"ש ונמחק: [יד] ואמר והא"ר ותיבת ואח"כ ל"ש: [טו] ת"ש. ס"א שכבר לקח אמר משעת עניותו: [טז] א"ר יאשיה דאמר תיבת אושעיא

[ב] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: (י) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

[א] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: (י) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

[ב] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

מוסף רש"י

מובא בעמוד הבא

רבינו גרשום

דאמר קרא מקצת אבני כשבה כשבה או שעירה כלומר דמהקדש כשבה או שעירה כי מעני דהנך מקצת מעות נחלינן על ערף ומייתי קרבן מעיילהו הינו טעמא דמשום דרשאה הוקף תרוויהו מיני דמים ניתנו אבל עשירית האיפה וכו': ומ"ט כתיב על חטאתו. גבי עשירית האיפה הכי קאמר דיכול להוסיף עליו כי העשיר: דאי כתיב על חטאתו גבי עוף. ולא גבי עשירית האיפה הוה אמינא כי מפריש מעות לקינו והעשיר כו': אבל הפריש מעות לעשירית האיפה והעשיר. הלין מעות דאפריש אי לא העשיר טובא ניתי עוף מן ביתו ולא מן הלין מעות דאפריש דלאו תרוויהו מיני דמים ניתנו. ואי העשיר טובא ניתי כשבה או שעירה והלין מעות דאפריש לעשירי. האיפה ילפי לנדבה ומשו"ה כתיב גבי עשירי האיפה דהיינו דלי דלות על חטאתו למידרש כדאמרן דאי העשיר מצי מוסיף עלייהו ומייתי עוף אע"ג דלאו תרוויהו מיני דמים ניתנו ואי חזר והעשיר מוסיף ומייתי כשבה או שעירה: **מטמא מקדש.** שהיה עשיר והפריש קן תחת כבשתו שהיה חייב להביא כשהוא עשיר והעני ועכשיו הוא ראוי להן הואיל ונדחה זה הקן כשהביא כשהוא עשיר שלא יצא כדאמר לקמן עשיר שהביא קרבן עני לא יצא עכשיו כשהוא עני נדחה שלא יצא (ע"כ שייך לדף הקודם): ש"מ בעלי חיים נדחין.

קן זה שאין בו פסול בגופו: ת"ש מצורע עשיר שהביא תיבת הוא ואות ד' נמחק: [יז] קודמין לעזים בכל תיבת את ואות ת' נמחק: [יח] ת"ל ובן יונה או תיבת תור נמחק: [יט] האב עדיף על תיבת קודם נמחק: [כ] על יחזקן בן נדבאי שהיה אוכל ג' מאות עגלים ושותה ג' מאות גרבי יין ואוכל ארבעים סאה גולות [בקונות סעודה]: [כא] מעולם ונדחה הוי דיחוי לעולם וכ"ש נראה ונדחה פשיטא לן בכל דוכתא דשוב אינו חוזר ונראה: [כב] היא דקתני והעשיר תיבת העני נמחק: [כג] וכן שה כשבים או שה עזים הס"ד: [כד] כתיב וכן פי' בערוך ערך כבש: [כה] ובעלמא מקדים כבשים לעזים כאן: [כו] כתיב (ק"מ) וכבל דזכוכא כתיב אם כבש ברישא והדר מן העזים כדכתיב בכבשים אר בעזים אלמא איזה שירצה יקריב דזה חשוב כמו זה ול"ג ת"ל אם כבש או עז:

[ב] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

[ב] גמ' ס"מ בעלי חיים אינם נדחים אי"ל ר' מוסיעל כי מתניתן אנא לגרנן: (ב) שם ומה במקום שלא קדש הגורל ואפי' בלקיחת וכו' מי נעשים כהן מקום שקדש הגורל: (ג) שם עשיר שהפיל בהמה לתוכו שכולה כשרה ונמלכו ואמרו יביא בדמיו פסח: (ד) שם מלי מיכא למימר לא תימא ואח"כ אמר אלא ואח"כ לקח מיתני: (ה) שם הוא שעשיר שהפיל קינן אין לא כ"ש ותימא הוא ממתק: (ו) שם ממנה יכול מפני שיכיל לאכל עודף עליו: (ז) ד"ה ר"ש ר"ש מי נעשיית כהן שאם לא פירשו הבעלים: (ח) ד"ה לקח שם שם נמי מקום שקדש: (ט) ד"ה שלא מלי אין וכו' משבשתא היא אלא הכי איבעיי ליה למיתני מטמא מקדש עני והפריש לחטאתי ולקינו ואמר מעות אלו לקינו והפריש לא קנעו מס ויכול כהן לשנותן ועשות את המטמת עולה: **ולקחה שתי תורים וגו'.** למב לעולה ומב לחטמת וגבי עשייה נמי כתיב ועשה הכהן את המב וגו': **ואין השם עושהו חטאת.** שאם לא הגריל אלא אמר זה לשם זה לעושהו לא קנע עליהן אלא ויכול להחליף: **כמקום שלא קדש הגורל.** בכל הקלבנות: **אף השם נמי.** [מ] שאלא השם בשאר הקלבנות אף על גב דלאו אשת לקיחה ועשייה היא ונקני קדש השם בשאר מטמת ואפי' קינן שקדש השם: **אי בלקיחה אי בעשייה.** כגון גבי קינן: **ואמר.** אמר שהעשיר

ג) [עיין תוס' ד"ה מהו] ד) [עיין תוס' ד"ה מהו] ה) [עיין תוס' ד"ה מהו] ו) [עיין תוס' ד"ה מהו] ז) [עיין תוס' ד"ה מהו] ח) [עיין תוס' ד"ה מהו] ט) [עיין תוס' ד"ה מהו] י) [עיין תוס' ד"ה מהו] יא) [עיין תוס' ד"ה מהו] יב) [עיין תוס' ד"ה מהו] יג) [עיין תוס' ד"ה מהו] יד) [עיין תוס' ד"ה מהו] טו) [עיין תוס' ד"ה מהו] טז) [עיין תוס' ד"ה מהו] יז) [עיין תוס' ד"ה מהו] יח) [עיין תוס' ד"ה מהו] יט) [עיין תוס' ד"ה מהו] כ) [עיין תוס' ד"ה מהו] כא) [עיין תוס' ד"ה מהו] כב) [עיין תוס' ד"ה מהו] כג) [עיין תוס' ד"ה מהו] כד) [עיין תוס' ד"ה מהו] כה) [עיין תוס' ד"ה מהו] כו) [עיין תוס' ד"ה מהו] כז) [עיין תוס' ד"ה מהו] כח) [עיין תוס' ד"ה מהו] כט) [עיין תוס' ד"ה מהו] ל) [עיין תוס' ד"ה מהו] לא) [עיין תוס' ד"ה מהו] לב) [עיין תוס' ד"ה מהו] לג) [עיין תוס' ד"ה מהו] לד) [עיין תוס' ד"ה מהו] לה) [עיין תוס' ד"ה מהו] לו) [עיין תוס' ד"ה מהו] לז) [עיין תוס' ד"ה מהו] לח) [עיין תוס' ד"ה מהו] לט) [עיין תוס' ד"ה מהו] מ) [עיין תוס' ד"ה מהו] מא) [עיין תוס' ד"ה מהו] מב) [עיין תוס' ד"ה מהו] מג) [עיין תוס' ד"ה מהו] מד) [עיין תוס' ד"ה מהו] מה) [עיין תוס' ד"ה מהו] מו) [עיין תוס' ד"ה מהו] מז) [עיין תוס' ד"ה מהו] מח) [עיין תוס' ד"ה מהו] מט) [עיין תוס' ד"ה מהו] נ) [עיין תוס' ד"ה מהו] נא) [עיין תוס' ד"ה מהו] נב) [עיין תוס'